त्ररायकाएउं

XV.

त्रग्रतो ज्य ययौ रामः सीता मध्ये सुमध्यमा । पृष्ठतस्तु धनुष्पाणिर्लिन्मणोऽनुजगाम रू ॥१॥ पश्यती तौ च रम्याणि वनान्युपवनानि च। पर्वतांश्च नदीश्चेव राघवी सरु सीतया ॥ २॥ सारसांश्रक्रवाकांश्च नदीपुत्तिनचारिणः। सरांसि च सपद्मानि नानापित्तगणानि च ॥३॥ क्रीणां यूषपांश्चेव मदोइतांश्च कुञ्जरान् । मिक्षांश्च वराकांश्च गवयांश्चमरांस्तथा ॥ ८॥ ते गवा दूरमधानं लम्बमाने दिवाकरे । दृदृशुः सिक्ता रम्यं तडागं योजनायतं ।। ५।। पद्मोत्कर्विचित्रासं गत्तपूषविलोडितं । शरारिकंसकुररेराकीर्णं जलचारिभिः ॥ ६॥ प्रसन्नसिलले रम्ये तस्मिन् सरिस शुश्रुवे । गीतवादित्रनिर्घीषो न तु कश्चिददश्यत ॥ ७॥ ततः कौतूक्लाद्रामो लच्मणश्च मकायशाः। मुनिं धर्मभृतं नाम पपृच्छतुरुपेत्य वै ॥ छ॥ रदमत्यद्वतं दृष्ट्वा सर्वेषां नो मकाखुते । कौतुकलं मरुज्जातं किमिदं साधु कष्यतां ॥ १॥